

XX. évfolyam. — 37. szám.

Megjelenik minden vasárnap.

Budapest, 1905. szeptember 10.

Az ajándék. <—

Asszony: Józsikám, mit ajándékozzak neked karácsonyra?

Férj: Semmit, fiacskám. Az idén takarékosnak kell —
 lennem!

Miben halt meg? <—

- Nézik a temetőben egy fiatal asszony sírját nagy részvétellel.
 — Ismerted te is?
 — Ismertem szegényt. Aztán miben halt meg?
 — Olvashatod a sírkövén: boldog házasságának első évében!

Szabadságvágy. <—

- Úgy-e Bertike, ha nagyra nősz, katona fogsz lenni?
 — Abból ugyan semmi sem lesz! — csak nem fogok felnőtt
 koromban is — dadával sétálni?

Nem jön zavarba. <—

- Bíró:* Milyen joggal verte meg panaszost?
Vádlott: Nem joggal vertem én meg, hanem karóval.
Bíró: Úgy értem, honnan vette magának azt a —
Vádlott: Hát kitortem a kerítésből.

A Rhetenteő familia.

— Rettenetes történet. —

Az apa.

Rhetenteő Gerzson kerekes-küllői köz- és váltó-ügyvéd, egy szép reggelen arra ébredt, hogy leánya, a különben szelíd lelkületű Rhetenteő Lukréczia, torzonborz szakállát simogatja, s czuppanós csókkal kelti föl.

— No! mi kell a kisasszonynak? — kérde nyájasan ráfordulva a hízelt leányzóra.

— Papa, papuskám édes! Szendeffy Flórián ma dél előtt el fog jönni, hogy megkérje tőled kezemet. Tegnap este mondta nekem, úgy-e beleegyezel boldogságunkba?

Erre már fölugrott Gerzson úr, s tele tüdővel tiltakozott.

— Szendeffy Flórián az én vőm? Soha!

— De papuskám!...

— Hallgass! Én már kiszemeltem erre a fölötté megtisztelő állásra Kaczagány Balambért! Punktum!

A mama.

Rhetenteő Gerzson rettenetes ember volt, hanem a felesége, született Dörgethegi Zenóbia, még rettentesebb.

A leány anyjának panasolta el vérző szíve végtelen bánatát. A mama keblére ölelte magzatát, s szemölcseit összevonta, mely a kitörő vihar biztos előjele volt.

— Ne sírj, Kréczikém! Flóriánnak csak azt mondd, ha eljön, hogy: beszéljen a mamával! Apáddal meg majd én beszélek!

S ezzel papucsait mérgesen csattogtatva, berontott az irodába.

Gerzson úr hunyázkodva csókolt neki kezét.

S egy negyedóra múlva a férj megretirált. De sikerült neki egy feltételt mégis kieszközölni. A dolgot előbb meg kell beszélni a nagybácsival.

A nagybácsi.

Rhetenteő Gerzson rettenetes egy ember volt, a felesége még rettentesebb, de a nagybácsi: Dörgethegi Bendegúz a legrettentesebb!

A nagybácsi bevitte legbelsőbb szobájába a remegő

leányt, s rázárta az ajtót. Nehány másodperczig föl s alá járkált döngő léptekkel, majd hihetetlen kemény arcot vágva, megállt a leányzó előtt.

— Lukréczia! Szereted te Szendeffy Flóriánt? — Hangja rémesen dörgött, mint az égiháború.

— Igen, nagybácsi! — hangzott a gyöngye válasz.

— Nagyon szereted? A hang még rémesebb, a dörögés megrázta az ablakokat.

— Nagyon szeretem, nagybácsi!

Dörgeteghi Bendegúz ismét járkált egyet, aztán a legrettentőbb hangján kijelentette:

— Hát akkor *eredj hozzá!*

Az unoka.

Másfél esztendő múlt el. Szendeffy Flóriánt meglátogatta az apósa: Rhetenteő Gerzson.

Ebéd után Gerzson úr magára maradt unokájával. Szíve nagyapai érzelmekben olvadozott. Kezébe vette a porontyot, s az mosolygott rá. Gerzson úr körül nézett, ha látja-e valaki, s aztán hirtelen odanyomta bozontos arcát az első nagyapai csókra.

Ifjú Szendeffy Gerzson kellemetlenül kezdte magát érezni a szörtenger között. Apró markaival belecsimpajkodott keményen a nagyapai szakállba, s iszonyú visításba tört ki. Éles hangja úgy szólt, mint a harci riadó.

A másik szobából a papa és mama rohantak elő. A konyhából a dajka szaladt be, s valamennyien neki estek a halálra rémült grószinak.

— Mit csinált a gyerekkel!... Agyonszorítja!... Megfojtja!... Kegyetlen!... Szegény édes babukám!... Bántott a csúnya nagyapa!

S Rhetenteő Gerzsonnak meg kellett érni, hogy mikor először engedett gyöngédebb érzelmeinek, éppen akkor saját leánya, veje, meg az egész ház szinte gyűlöletes pillantásokat lövelnek felé!...

Gerzson úr rettenetes ember volt, a felesége még rettentesebb, a nagybácsi a legrettentesebb, hanem az unoka, az ifjú Szendeffy Gerzson, az volt a — legeslegrettentesebb!

Don Morgó.

Kétszer. ☞

— Ma éjjel éppen egyet ütött az óra, mikor hazajöttem.

— S mi volt az, a mi közvetlen — utána ütött?

Nem hagyja magát. ☞

Kereskedő: Megint egy ágens. Már három kollégáját löktem ki előbb.

Vigéc: Nagyon örvendek. Így tehát szíves volt megbízásait részemre fentartani!

Katedráról. ☞

— Maga figyelem és itatópapir nélkül csinálta a dolgozatát.

— Maga azzal kezdi a dolgozatát, hogy a végén nem csinál pontot.

— Ne nevéssenek, talán én rajtam nevetnek, különben mi volna itt más nevetséges?

— Maga úgy beszél, mint egy kétéves gyerek, a ki még beszélni sem tud.

— Kovács, ha velem beszél, fogja be a száját.

— Csörgő, már megint kihajolsz az ablakon. Ha aztán kibukol, akkor persze majd ezt mondod: Kérem, nem én voltam!

Mentség. ☞

— Hét óra reggel! És te ilyenkor mersz haza jönni?

— Mit csináljak? Mikor már az összes korcsmákat — becsukták!

Az úri kutya. ☞

— Oz én khotyám sak rágott hóst eszlik.

— Nű és khi rágjo meg neki?

— Khi? Hát — ű mogo!

Miért? ↵

- No, Koppánné asszony, miért verekedett tegnap össze az urával?
 = Azért, teins szolgabíró uram, mert megbántott nagyon. Azt mondotta, hogy inkább salátának való vagyok, mint asszonynak.
 — Furcsa. Miért salátának?
 = Azért, mert azt mondja a czudar, hogy — *fejes* vagyok!

Szaván fogta. ↵

- Barátom, egy hajszálba múlt, és halva kerültem volna elédbe a Tátrából; sokszor hallottam, sohasem hittem, de most magamon tapasztaltam, hogy a halálveszedelem pillanatában az ember egész élete folyása elvonul lelki szemei előtt; a rémes esés pillanatában minden, de minden eszembe jutott!
 = Akkor hát az én 100 koronámról sem feledkeztél meg, úgy-e, melylyel oly régóta adósom vagy?

Nem viszonzhatja. ↵

- Ugyan miért nem mész már el arra a temetésre, ha már meghívnak?
 = Nem mehetek! Balognak ez már a harmadik felesége, a kit temet. Én eddig mindig ott voltam, de most már szégyelek annyiszor meghíva lenni egy helyre, a hol nem adhatok viszonzást.

Az okos szántó. ↵

- Feles földet szántott a magyar, de a gazdának csak a termés egyharmadát szolgáltatotta be.
 — Nem jól van ez így, bátya! — mondá megütődve a gazda.
 = Mán pedig annak így köll lönni gazduram! én többet érdemlök, felel elszántan a magyar. — Mert a mellett, hogy fölmunkáltam a kend főggyit, de mennyit köllött még neköm azon is gondolkozni, hogy ugyan úristen lössz-é eső vassé!

A tisztelő. ↵

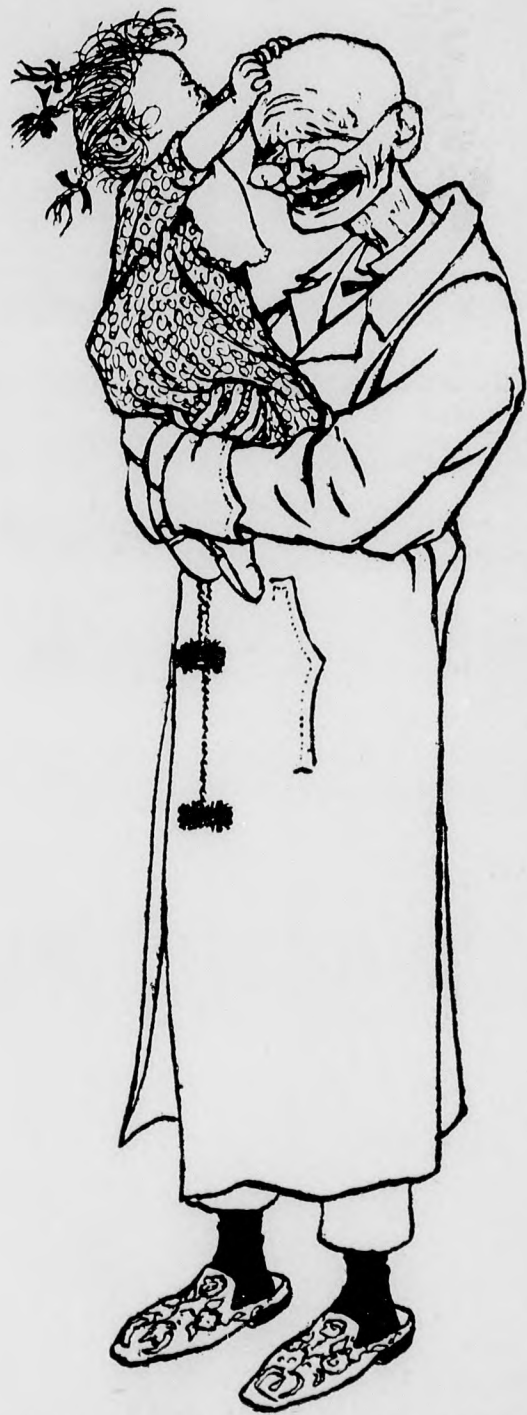
Háziasszony: Julcsa, ki volt az az ember, a kivel tegnap a kapu alatt összevesszett és a ki magát majd hogy meg nem verte?

Szakácsnő: Kezeit csókolom, nagysága, az egy — tisztelőm!

Bizonyára nem. ↵

Apa: Nem adod ide azt a pipát, te sem mire való kölyök? hát láttál te engem pipálni — tíz esztendőskoromban, he?!

Tévedés. ↵

A kis Margitka minden áron bele akar harapni a nagyapó fejébe, a minek az az oka, hogy a kicsike nagyon szereti a — *sült tököt!*

Gyűjtő költemények. ⇐

— Bizony, anyjukom, szép idők voltak azok a negyvennyolczasok. Tízszor is elszaval'am egy nap a „Talpra magyart!“. De hej, ma már nem tudnak írni gyűjtő költeményeket!

— Dehogyan, apjukom, hiszen ma is — begyűjtött a szakácsnőm egy csomóval!

Kerülő úton. ⇐

Pap: Beszélj, kis fiam, Kainról. Ki volt az a Kain?

Fiú: Óh, arról nem is akarok beszélni. Az nagyon rossz fiú volt.

Tanbetyár. ⇐

— Hihi, a tanító úr azt mondja, hogy nem ismerem a történet, aztán ni, csak alig lepillantottam a földre, mindjárt láttam, hogy itt egy — *ablak tör!*

Az is mentség. ⇐

Pupák sógor annyira kijött a sodrából, hogy a feleségét meg az anyósát alaposan helyben hagyta, a miért azután bíró elé került.

— Elismeri-e, hogy az anyósát és a feleségét megbotozta? kérdé a bíró.

— Nem akartam én őket bántalmazni, instálom, szabadkozik az öreg; csak közélük akartam legyinteni, de úgy összebujtak a jámborok, hogy nem járt el köztük a botom.

Elszólta magát. ⇐

Maxi: A papa nincs itthon.

Végrehajtó: Akkor le kell pecsételnem a szekrényt.

Maxi (ijedten): Hiszen akkor a papa nem tud — kijönni!

Várjon csak! ⇐

Jenő (ki vőlegénye Laczika néjének): Ugyan Laczika, hát nem szégyenled magadat? — hogy lehet már ilyen éktelen sírást-rívást véghezvinni csak azért, mert a kedves mama megpaskolt; engem is megvert a mamám nem is egyszer, de én mindig csak szeretete jelének, simogatásnak éreztem a mamám gyöngéd kis kezét.

Laczika: Várjon csak Jenő bácsi — azt mondta a mama, kerüljön csak egyszer az ő keze alá — majd megsimogatja magát is!

Fogalomzavar. ⇐

— Hát az Irmának milyen hangja van?

— Az Irmának? Megjárja. Alt hangja van.

— Alt, úgy-e?... Gondoltam mindjárt. De hiszen nem csoda, mert már — harminczkét esztendő szegény.

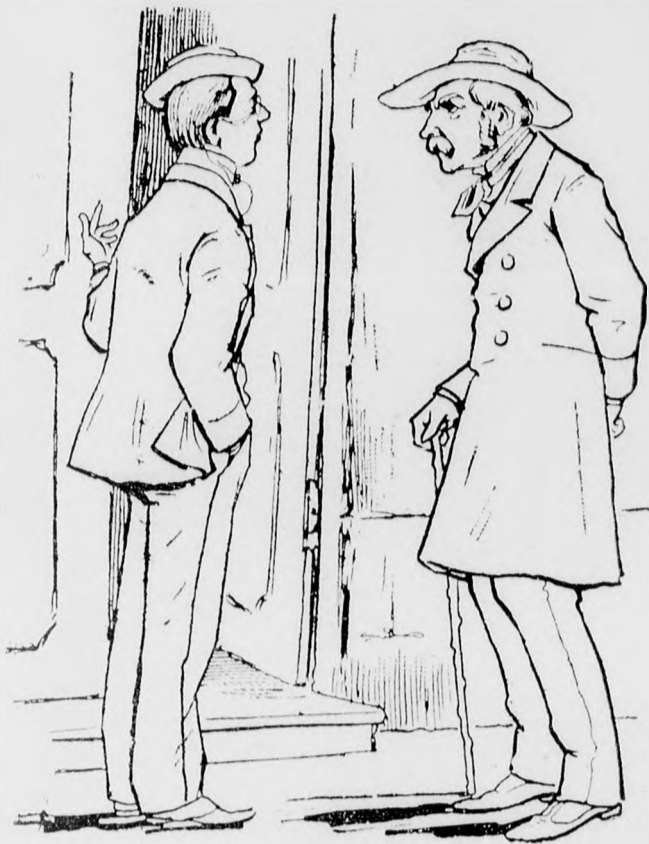

Hivatas. ⇐

— Te már nem vagy ujságelárusító?

— Nem, én most páholynyitó vagyok.

— És hogy vagy megelégedve az új állásoddal?

— Nagyon jól. Hisz mindig éreztem, hogy az én hivatásom nem az — ujságírás, hanem a színház!

Aktuális.

— Hova készülsz, fiam?

— Megyek papa a czirkuszba, valami Miszter Barcarelli produkálja ott magát. Nagyon híres művész, azt mondják, senki sem tud akkorát ugrani mint ő?

— Dehogy nem fiam, hát a budapesti — *hús-árak*?!

Angyal.

A korszón gyakran látlak én,
Temérdek szallag, csípke rajtad,
Ruhád, czípellőd csupa fény
És uri göggel cseveg ajkad.

Közötted délczeg úrfiak,
Mint hold körül a csillagtábor,
Parfüm, meg fénymázás — sisak,
S titkon pajzánkodó kis Amor ...

Érted rajong mind, szüntelen
S így könnyen bánsz-e férfihaddal,
Bármít tégy: jó vagy rossz legyen,
Suttogják nyomban: „Angyal, angyal!”

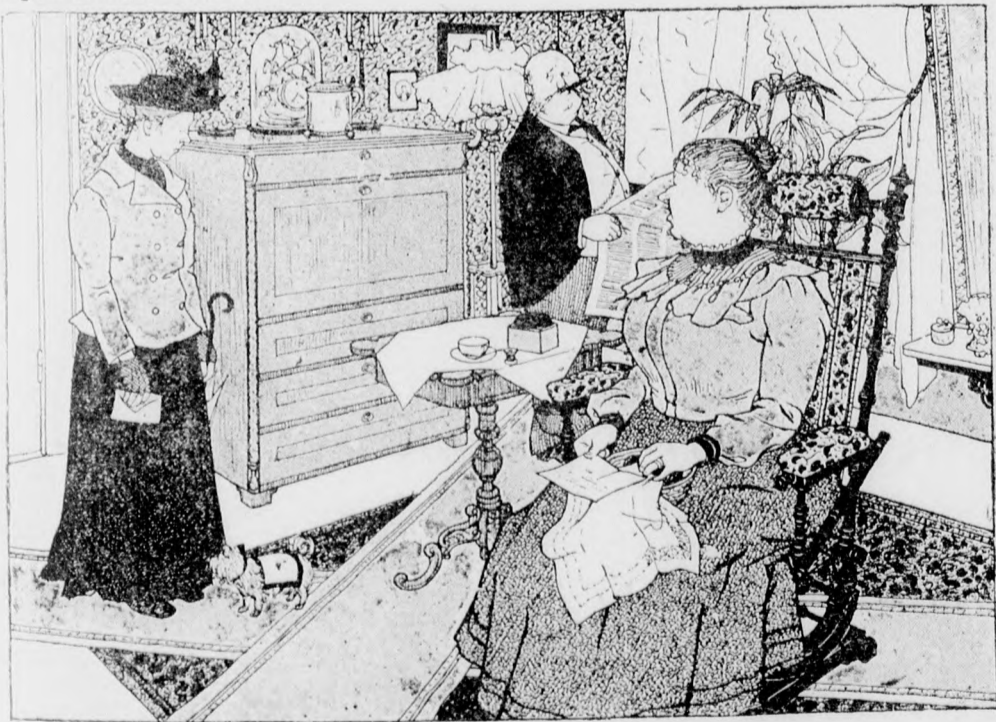

A multkor egy esthajnalon
A város végét rötta lábam,
S bepillantván egy ablakon,
Ő ült im ott a kis szobában.

És amit láttam, meghatott:
Mint járt keze s mozgott a szája!...
Nem tudtam, hogy az angyalok —
Szalonnát esznek vacsorára!

Árkosi Ödön.

Körülírás.

Silberglanz úr (a nejehez): Te Régikhám, nodjon shürgethős, hojd a lányjonkot, o Klárikát fejkhütű olá odjonk. Mostonig sinas lányka valt, de már nodjon kezd — gosztos dalga lenni!

Ajánlatos cseléd.

— Aztán jól tud maga főzni?

— Bizony nagvsága, kezeit csókolom, tudok, még pedig olyan jól, hogy a kknél eddig voltam mind olyan kövér lett, hogy most egy se tud — *menni!*

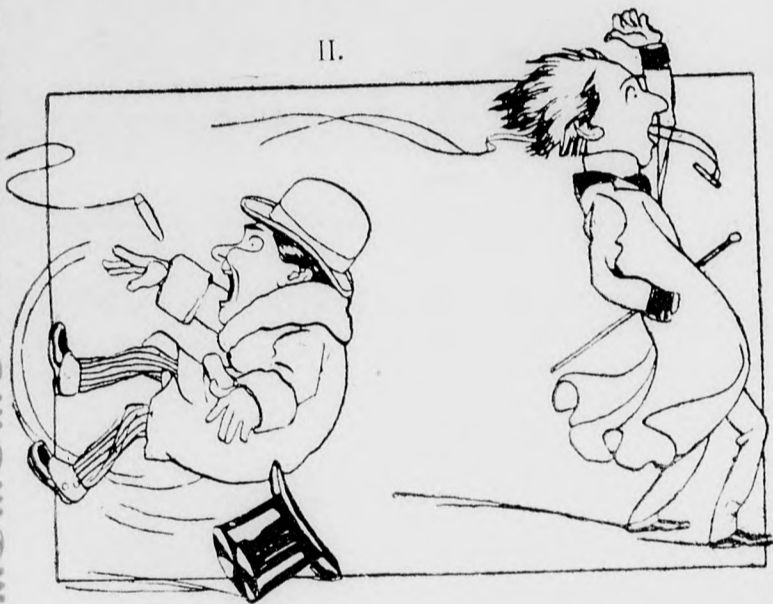
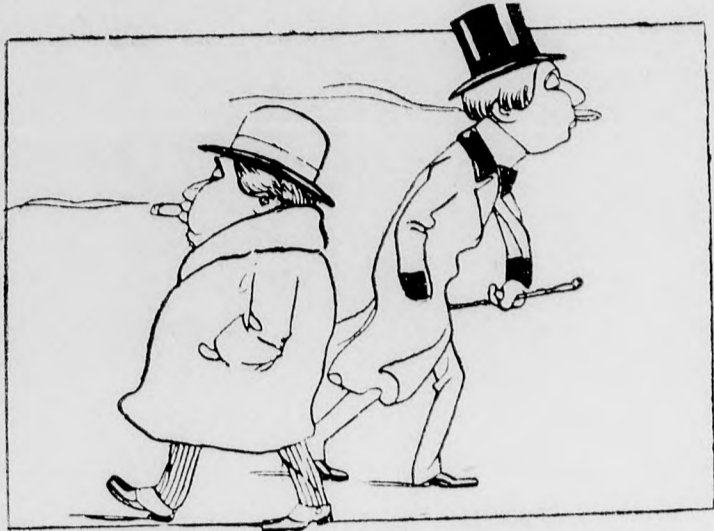
Súlyos pótlék.

Nő: Emlékszel, mikor nőül vettél, azt mondtad, hogy én egy vagyok ezer közül?!

Férj: Igen! És mikor az anyád hozzánk jött lakni, azt gondoltam: ő a többi 999!

➤ **Óh az az átkozott szél! vagy a tragikus és komikus tragikomédiája.** ➤

— Öt szeles és kalaptalan képben. —

Hivatalos óra. ~

Több ízben össze-vissza kereste minden hivatali szobában a peres fél a hivatalnokot, de sehhol sem találta. Egyszer az utcán akadván össze vele, kérdezi a fél: „Ugyan kérem, mikor sehhol sincs — hol található uraságod?”

Védelem. ~

Védő ügyvéd: Továbbá tessék azt is figyelembe venni, hogy védenczem az éjszakai betörésnél oly gyöngéd érzést és figyelmet tanúsított, hogy zajtalan föllépésével senkit sem zavart föl álmából.

Rezignáció. ➤

— Ajándékozhatnál karácsonyra a feleségednek te is egy ilyen szép karkötőt.

— Ugyan kérlek! Az ő karját ezzel még — meg nem lehet kötni!

Igaza van. ~

Házmester: Hé, hallja maga! Nem látja, hogy oda van írva: Hordároknak a fölépcsőn feljárni tilos?

Hordár: Jól van no, hát nem látja, hogy én legyüvök?

Leánykérés közben. ~

— Gyémánligeti ór, ha mogo nem odjo nekhem az édes Flórácskhát fheleségül, hát öndjilkos leszek.

— Hodj lehet mogo olejan szhamár? Minden öndjilkhas *khé-sőbbben* — megbánjo o thettét!

A szenátor véleménye. Rooseveltnél elnök tudvalevőleg nemrég nevezte ki a kabinet tagjává Bonaparte Károlyt, a ki rokonságban van a nagy Napoleonnal.

Az elnök a minap összetalálkozott Knox szenátorral és azt kérdezte tőle, hogy mit szól Bonaparte kinevezéséhez?

Knox szenátor a kérdésre a következő anekdotával válaszolt:

— Egy McGinnis nevű ir embernek korcsmája volt. Ő és cs ládja a korcsma fölött laktak. Egyszer fölkiált az emeletre a pinczér: McGinnis! Hitelezhetek Tim O'Leary-nak egy ital erejéig?

- Megitta már az italt? — kiáltott vissza McGinnis.
- Meg! — válaszolt a pinczér.
- No hát akkor hitelezhet neki.

*

Közhirre tette, mint a telkibányai kisbíró a létrát.

Az aranygombos telkibányai bíró létráját ellopta valaki. A nagytekintélyű bíró ezért szörnyen megharagudott. Nyomban parancsot adott a kisbírónak, hogy dobolja ki, miszerint aki ellopta a bíró úr létráját, az hozza vissza nyomban; mert máskülömben a bíró úr maga néz utána és akkor az illető magának tulajdonítsa a következményeket.

A kisbíró kapta a község dobját és miután elvert a dobon egy verset, harsány hangon így kiáltotta ki a létra ügyét:

— Közhirre tétetik, hogy a ki a bíró úr létráját ellopta, az magának tulajdonítsa.

Azóta Telkibányán és környékén, ha valaki bolondot mond, azt szokták róla mondani:

— Közhirre tette, mint a telkibányai kisbíró a létrát.

*

Ha te úgy, én is úgy. Évekkel ezelőtt a hautevolée férfítagejai azt a szokást fogták járomba, hogy ha valaki az utcán tüzet kért valakitől, a kérés teljesülése után a tüzet adó szivarját elhajította és udvariasan megkinálta a tárczájából egy egész szivarral.

Hanem ennek a fura szokásnak ugyancsak megadta az árát egy fiatal kormánypárti honatya.

Egy délelőtt ugyanis ott sütkérezett az Andrassy-úton, szájában egy még nem égő havannával, midőn szembe találkozott egy vén ellenzéki szittyával, ki pogányul eregette a füstöt a kurta szivarjából. A kölcsönös üdvöz-

lések után az ifjú demagóg nyomban tüzet kért az öregtől, azután elhajítva annak szivarját, az orra elé tolta illatos havannáival megtömött tárczáját.

Az öreg sas meglepődött kissé, hanem aztán mosolyogva böngészett ki egy ropogós havannát és ő is tüzet kért. Mikor azután a szivarja már égett, ha te úgy, én is úgy, gondolta magában s elhajítva az ifjoncz finom havannáját, széles vigyorgással tartotta elébe kopott tárczáját az ő rettenetes *kurta szivarjaival*.

*

Nyelvmagyarázat. Gedey Pál, sajtó-györkösi földbirtokosnak Kálmán fia Budapesten végzi a gimnaziális osztályokat s az iskolaévek alatt rendszeresen egy gazdag zsidó családnál van teljes ellátáson, névszerint Grósz Bernát nagykereskedőéknél. Ő mesélte otthon a mult évi vakáció alatt a következő érdekes epizódot:

Egyízben ebéd alatt Grósz bácsi nagyot tüsszentett. Én persze rögtön rámondottam, hogy: „Conducat sanitati“. Az öreg úr el volt ragadtatva a latin nyelv szép csengésétől.

Pár percz mulva aztán Grósz néni is tüsszentett s neki is rámondottam a „Conducat sanitati“-t.

Grósz bácsi azonban ezt hallva, oda fordult hozzám s így szólt:

— Nem jól van, fiacskám. Ha én tüsszentek, akkor igenis azt kell mondanod, hogy: „Conducat sani Tati“, de ha a feleségem tüsszent, akkor azt mondd, hogy: „Conducat sani — Mami!“.

*

Felvilágosítás. Mezei Mórtól egyízben azt kérdezték, hogy mi különbség van az izraelita, meg a zsidó között?

— Ha pénzt kérnek tőlünk — felelt Mezei Mór, — akkor vagyunk izraeliták, ha pedig mi visszakerjünk a pénzt, akkor vagyunk — *zsidók!*

*

A szokás hatalma. A 60-as évekbeli nagy éhínségben tudakozódott egy jószívű idegen egy kisebb falu tanítójától:

- Sokat szenvedtek az éhség miatt?
- Bizony uram, temérdek. Sokan meg is haltak.
- Hát az ön családjából nem halt meg senki?
- Nem, mert mi már hozzá vagyunk szokva.

Hihetetlen.

— Már nagyon elterjedt a bicikli. Ma, képzeld csak, a hercegprimást is biciklin láttam.

— Nem lehet az!

— Becsületesre!

— Hogyan?

— Hát épen mikor a templomba ment, mentem arra — *biciklin!*

Apai büszkeség.

— Az apád bizonyosan büszke rád, te gyerek.

— Bizony, János bácsi. Olyan büszke, hogy a legszebb ökrét — én rólam nevezte el!

A kis nagyképű.

A kilencz éves Pista a nyolcz éves Erzsikehez:

— Mondja csak nagysád, maga egyedül mosakodik már, vagy még csak — mossák?

Minden perczen.

— Mielőtt útra kelnék, ígérje meg nekem Mariska, hogy maga is rám gondol minden! perczen, mint én magára.

— Igen, Aladár, minden perczen magára gondolok majd s hogy el ne feledjem ezt valahogy, a fényképét a — *tükör mellé tűzöm!*

A kollégák.

Vendég: Pinczér, ennek a sültnek szaga van.

Pinczér: Gratulálok az orrához, én is érzem.

Tengeri hal.

— Hallotta Böröndi néni, hogy itt Pesten most már tengerihalakat is árulnak?

— Hallottam hát.

— Aztán látott már kend tengeri halat?

— Láttam hát!

— Hát aztán, mondja csak, igazán — kukoriczábul van?

Mi hiányzik?

A: Mily pompás, friss levegőnk van ma reggel!

B: Fölséges! Kár, hogy nincs egy kis szalonna is!

Megfelelt.

Kapitány: Mondja meg nekem, önkéntes, miért ül az ágyúalyigán három tüzér?

Önkéntes Weisz: Ozért, khapitányg ór, mert edj ember nem állhatná khi o rémíthő — dhöczögést!

Kellemetlen emlék.

Jogász: Jaj, de megijedtem, mikor ez a hölgy belekezdett az énekbe:

Barátja: Miért?

Jogász: Épen olyan a hangja, mint a szabómé!

Kellemetlen helyzet.

— Igaz, hogy Fekete tanár annyira papucs alá került?

— Igaz bizony. Sajnálom a szegény tudóst. Hét nyelvet beszél és nem szabad neki a száját kinyitni!

Szögedében.

Szállodai vendég (a szolgálóhoz): Öcsém, szaladjon el és hozzon nekem akármilyen virágot, hogy kitűzhessem.

Szolgá: Akármilyent?... Jó lesz kérem — *tiszavirág is?*

Hegymászás közben.

— Úgy megéheztem, öregem, hogy még. Megvágna a kenyérünket, de nem tudom, mert nem éles a késünk, nem fogja.

— Ne búsulj, anyjukom, majd megvágjuk fent a hegycsúcson. Azt mondják, hogy ott a levegő nagyon — éles!

Számítan.

— Mondd meg fhiom, Szhámi, mennyi kettű meg edj?

— Kettű meg edj? Todni éppen nem thodom, de nem lehet — volomi shok!

Emlék.

- Mit tartogat ebben az aranytokban, Lajos bácsi?
- Egy hajfürtöt... a boldogult feleségem emléke.
- De hiszen Mari néni szöke volt!
- Az a', nyugasztalja a jó isten! De az — én hajam meg fekete volt!

Család.

- Bácsi: No, kis lányom, vanak-e testvéreid?
Bözsike: Nincs. Én vagyok — valamennyi gyermekünk!

Jó hír.

- No, néném asszony, kapott kee jó hírt Vemhédről?
- De kaptam ám! A bíróság mögengedte, hogy a gyüvő héttől kezdve a templom-ajtó előtt — kudukhatok én es!

Tréfás rejtvény.

1 12 óra
↓

Az előző számban közölt tréfás rejtvény megfejtése:

Noé a bárkában.

Kéziratok, rajzok visszaadására nem vállalkozik a szerkesztőség.

P. F. K. Budapest. Ha már viskét a marka és a helyett, hogy tisztességes családi életet élne, tollal veszélyeztetni a köznyugalmat, legalább azt válogatná meg, hogy hová küldje be úgynevezett „szellemi“ termékeit! Mikor versenyeztünk mi a Magyar Figaróval? Fúj! Szégyelje magát!

Sz. G. Debreczen. Nem tudunk róla semmit. Tessék talán még egyszer beküldeni.

Papramorgó. Mi nem morgunk sem papra, sem másra.. Tessék csak magában, magának és magára morogni.

B. Ö. Nagyszeben. Furcsán vagyunk a „dolgozatával“. A vége jó, a közepe rossz, az eleje rettenetes. Próbálja meg: varrjon ahhoz a jó gombhoz valami tisztességes kabátot!

Fényes. Kényes!

Bú-borka. Mit jelent ez a szó tulajdonképpen? Bánat-kisbor-t? vagy: bús Borcsát? Ennek eldöntésére egyik munkatársunkat a cseremiszföldre küldöttük ki s levelére majd csak visszaérkezte után válaszolunk.

Zénó. Vén ó! nagyon vén az adoma!

D. J. Budapest. Szivesen látjuk főtisztelendő urat bármelyik nap délután 3—4 óra közt!

G. L. Erzsébetváros. Köszönjük, majdnem mind bevált.

A milliókra menő fizetésképtelenségek arra kényszerítették a posztógyárosokat, hogy a felhalmozott árúkat, mintsem azokat bizonytalan fizetőknek hitelessék, inkább tetemes árendedménnyel készpénzítés ellenében a közönség rendelkezésére bocsássák. Ezen akció keresztülvitelére az Országos Posztókviteli árúház, Budapest, VII/75., Rottenbiller-utca 4/B. vállalkozott. Vidékre szétküld utánvétellel egy férfiöltönyre 3 méter finom fekete, sötétkék, sötétszürke vagy sötétbarna posztót vagy kamgarnt csak 5 frtért. Mintákat nagy forgalom miatt nem küld.

Fiatal, esinos hölgyek vigyázzanak és használják a közkedvelt Balassa-féle ugorkatejet, ez által ápolják és növelik szépségüket. Ártalmatlanságáért kezesség.

Izzadástól feldörzsölt vagy kipállott testrészekre bárhol, visketegeggel párosult sömörbajoknál, bőrkütegeknél rögtön hat az Erényi-féle IchtioI-Salycil. Néhány bedörzsölés elég. Ára 3 korona utasítással. Kapható és szétküldi a Diana-gyógyszertár. Budapest, Károly-körut 5. (Dob-utca sarok 97.)

?? .. Miért rendel a legtöbb budapesti orvos .. ?? „Erényi Ichthyol-Salicyl“ ??

Mert az „Erényi Ichthyol-Salicyl“-ról be lett bizonyítva, hogy a **viszketőség** által okozott **bőrbajokat** teljesen megszünteti és a **sömörös** bántalmakat radikálisan kezeli. Mert a „Erényi Ichthyol-Salicyl“ **1000 esetben** kipróbálták kórházakban, klinikákon és privát egyéneken is azt találták, hogy feltűnő gyógyhatása van még a legrégebb időtől származó mindennemű **sömörrel** párosult **viszkető** fájdalomra, továbbá **ótvár, bőrrepedezés, bőrhámlás, kipállott testrészekre. Excema** ellen állandóan rendelik biztos eredménnyel. Mert az „Erényi Ichthyol-Salicyl“ használható a test összes részein, arczon, fejen ugyancsak, mint gyermekek által. Mióta meggyőződtek arról, hogy az „Erényi Ichthyol-Salicyl“ teljesen ártalmatlan, azóta bátran, orvosi rendellet nélkül is használják, mert a használata egyszerű és mindenki maga is elvégezheti lefekvés előtt.

Szagtalan!

Szagtalan!

Szagtalan!

Bemutatunk néhány eredeti levelet azokról, kik kipróbálták az összes létező szereket bőrbajok ellen — eredménytelenül.

Tek. Erényi Béla gyógyszerész urnak, Budapest.

Orvosom rendelésére Erényi Ichthyol-Salicyl-t hozattam Öntől. Bár nem vagyok barátja az újságokban hirdetett gyógyszereknek, de ez egyszer kénytelen voltam ezt megtenni, mert végigmentem az összes patika- és házi szerek eredmény nélkül. Legnagyobb kinokat szenvedtem a viszketés által okozott bajomnál, míg végre az „Erényi Ichthyol-Salicyl“ teljesen felszabadított a fájdalomtól. A mennyiben pedig 6 hónap óta nem ujult meg ez a veszedelmes bőrbaj, most már én ajánlom minden ismerősömnek. Önre pedig mindenkor a legnagyobb hálával gondolok vissza, no meg orvosomra is, a ki figyelmemet felhívta az „Erényi Ichthyol-Salicyl“-ra. Szeged, 1904. október 2.

Teljes tisztelettel Sz. P. ügyvéd, földbirtokos.

Tisztelt gyógyszerész ur!

A küldött „Erényi Ichthyol-Salicyl“ már első használatra igazolta házi orvosomnak azon állítását, hogy készítménye igen erős szárító, desinficiáló és fájdalomcsillapító hatású szer. Ideges kezdetem lenni, nem tudtam aludni a **viszketőségtől**; az utczára nem mehettem, annyira el volt torzítva kezem, arczom,

fejem a **kiütésektől**, melyek egészen **kisebesedtek**. Ma már én vagyok a legboldogabb ember, mert **ment vagyok** minden bajtól, mely egész életemet elkésztette. Ha tőlem függne, minden embernek csak „Erényi Ichthyol-Salicyl“ ajánlanék. — Arad, 1902. május 10.

Kész szolgálja H. F., hivatalnok.

Tisztelt uram!

Még a múlt hóban rendeltem meg egy „Erényi Ichthyol-Salicyl“-t, mert minden oldalról ajánlották feleségem excemája ellen. Azonkívül olyan helyen voltak viszkető fájdalmai, a hová kezével nem nyulhatott és a mit ide nem írhatok. Azon a helyen a testrésze izzadt és feldörzsölt volt. El sem képzelheti, t. gyógyszerész ur, hogy milyen megkönnyebbülés volt házamban feleségem teljes felgyógyulása, kinek eddig több száz forint ára gyógyszereket és vértisztítókat rendeltek. Bécsi orvosoknál is jártunk vele, de minden haszontalannak bizonyult. Most kérek még egy ugyanilyen „Erényi Ichthyol-Salicyl“-t egy rokonom részére, ki szintén bőrbetegségben szenved. — Debreczen, 1904. szeptember 28.

Hazaflas tisztelettel vagyok K. K., irodatiszt.

A valódi „Erényi Ichthyol-Salicyl“ postán megrendelhető nagy tégelyként **3 koronával** utánvétel mellett: Erényi Béla **Diana gyógyszerész** társaságában Budapest, Károly-körút 5/a. (Diszkrét szállítás naponta kétszer.)

Első leánykiházásitási egyesület

m. sz.

Leány- és fiú- osító intézet.

Alapítatott **BUDAPESTEN, VI., Teréz-körút 40. sz.**
1863. évben. Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Váltakoztatlanul megállapított havi díjtételek. azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektus sal és felvilágosítás. sal szolgál az intézet.

ÁRVERÉSEN

sikerült nagymennyiségű gyapjuszövetet megvásárolni, amíg ezen gyapjuszövetkészlet tart, készíték saját műhelyemben mérték után remek szabásban és művészi kivitelben egy teljes férfiföltönyt csak **25 koronáért** — Fekete, sötétkék, sötétbarna vagy sötétszürke gyapjuszövetből. Vidéki rendelésnél a mérték vagy egy viselt ruha beküldendő.

Minták a nagy költség miatt nem küldhetők.

LICHTMANN SÁNDOR

férfi-szabómester

Budapest, VIII/75., Rottenbiller-u. 4/B. sz., I. em.

Kiadóhivatalunkban megrendelhető:

Erdey Zoltán

Margitsziget,

kisebb költői elbeszélések, ára 2 korona.

Elbeszélések,

ára 3 korona.

A kettő együtt 4 koronáért rendelhető meg s keresztkötés alatt bérmentve küldjük.

Az egyedüli létező valódi angol

SZÉPÍTŐSZER

mely már 2-3-szori bekenés után biztosan hat és a bőrnek nem árt, a Balassa-féle valódi angol

UGORKATEJ

Eltávo minden arctisz-tátlanságot, kiütést, pattanást, szeplőt, májfoltot, bőratkát (mitessert) stb. és az arcnak friss üde-éget, fiataloságot kölcsönöz. 1 üveg 2 K. Ehhez ugorkaszappan 1 kor., poudre 1.20 kor.

Főszéktől-dési hely: **Balassa Kornél** gyógyszerháza Budapest, Erzsébetfalva 15.

Kapható minden gyógyszerárban. — Főraktár Budapesten: Török József gyógyszerárban, Király-u. 12. és Andrássy-ut 26. Dr. Egger Leó »Nador«-gyógyszertára, Váci-körút 17., Zoltán Béla gyógyszerárban, V., Szabadság-tér, továbbá a következő drogériákban: Detsinyi Frigyes, V. ker., Marokkói-utca 2., Fodor Márton, VII., Király-u. 42., Lux Mihály, IV., Múzeum-körút 7., Nerud. Nándor, IV., Kossuth Lajos-u. 7., Molnár és Móser, IV., Korona-herceg-u. 11.

BUDAPESTEN
fióküzlet nincs.

HARISNYAKIRÁLY
BUDAPESTI ÜZLETE:
CSAK ISTERÉZKÖRÚT 2.
FÖLTÉTLEN SZABOTT ÁRAK
ELISMERT LEGJOBB HARISNYÁK.

SZABADOS SIMON
TULAJDONOS

Fogadó

Országos vendéglős
szakközölyny.Országos pinczér
szakközölyny.

**Ebben a szakmában a leg-
elterjedtebb és olvasott lap.**

Előfizetése egy évre 12 korona, félévre 6 korona.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Kerepesi-ut 13. sz.

Ugyanitt megrendelhető a Fogadós, Vendéglős és Pinczér „Almanach” (Vendéglői Szakácskönyv). Ára 3 korona.

15 forintért

készít mérték után tiszta
gyapjuszövetből egy öltönyt
vagy felöltőt a legremekebb
kivitelen

Krauss F. és Társa uriszabó-üzlete
Budapest, VIII., Kerepesi-ut 69. sz.

— Vidékre minták mérték vételi utasítás bérmentve. —

Hirdetések felvételnek a kiadóhivatalban. Budapest, Üllői-ut 25. szám.

A család legjobb szórakoztatója
egy Sternberg-fonográf!

Beszél minden nyelven. Játssza az összes hangszereket. Tréfás előadásokat tart. Bárki megörökítheti vele szeretteinek hangját s boldog órák emlékét. Ára 10, 15, 20, 25, 30, 35, 45, 65, 85 frt és feljebb.

Sternberg Ármin és testv.

cs. és kir. udv. hangszergyár

Budapest, Kerepesi-ut 36. szám.

Képes hangszer-árjegyzék (minden cikkről külön) **ingyen kapható**, csak megnevezendő, hogy miféle hangszerről kívánatik az árjegyzék.

MINDEN KÖNYV megrendelhető a „PÁTRIA”
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

gazdasági szakkönyvkereskedésében, Budapest, IX. ker., Üllői-ut 25.

Vasvári Simon

BUDAPEST, VII., Erzsébet-körút 58.

férfiszabó-termében a legfinomabb bel-
és külföldi posztóból készít méret szerint
uri ruhákat jutányos árban.